

11. Румянцев В. П. Американо-Египетские отношения в связи с созданием Объединенной Арабской Республики в 1958 г. // Уральское востоковедение. Вып.2. Екатеринбург: Изд-во Уральского государственного университета, 2007. С. 144-153.
12. Румянцев В.П. США, Великобритания, СССР и Суэцкий кризис 1956 г. : учеб. пособие. Томск : Издательский Дом ТГУ, 2018. 152 с.
13. Стрільчук Л. В., Оксамитний Ю. А. Суецька криза 1956 р. у світлі перебігу арабо-ізраїльського протистояння: витоки, еволюція, наслідки конфлікту // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. С. 156-162.

REFERENCES

1. Antonov S. The channel of discord: what triggered the Suez crisis in October 1956 // Russkaya planeta, October 30, 2015. P. 12
2. Bogatur A.D., Averkiy VV History of International Relations 1945-2008: Textbook. allowance. Moscow: Aspect Press, 2010. 520 p.
3. Buzan V. The Impact of the Cold War on the Formation and Implementation of US Policy on the Arab-Israeli Conflict // American History and Politics. 2016. № 2. P.99-106
4. Buzan V. US policy on the Arab-Israeli conflict under the presidency of D. Eisenhower (1953-1961) // Pages of history: a collection of scientific works. 2016. Vyp. 41. P. 138-149.
5. Buzan V. Suez crisis in 1956 in international relations // History. 2011. № 107. P. 4-7
6. Grenville J. History of the XX Century. People. Events. Facts / Trans. with English. O. Suvorov. Moscow: Aquarium, 1999. 896 p.
7. Zhigalov I.I. Suez crisis // Voprosy istorii, 1976. No. 5. P. 74
8. T.A.Karasova, Israel and the USA. Main stages of strategic partnership formation 1948-2014. Moscow: Aspects-Press, 20015. 464 p.
9. Kushnir P.T. History of peacekeeping in the Middle East in 1945-2000, Donetsk, 2006. 150 p.
10. Pelipas M. Ya. The Suez Crisis of 1956 // The Cold War. 1945-1963 Historical Retrospective: Collection of Articles. Moscow: Olma Press, 2003. 640 p
11. V.P. Rumyantsev, American-Egyptian Relations with the Establishment of the United Arab Republic in 1958, // Ural Oriental Studies. Issue 2. Ekaterinburg: Publisher of the Ural State University, 2007. pp. 144-153.
12. Rumyantsev VP US, UK, USSR and the Suez Crisis of 1956: textbook. allowance. Tomsk: TSU Publishing House, 2018. 152 p.
13. Strelchuk L.V., Velvet Y.A. Suez crisis of 1956 in the light of the Arab-Israeli confrontation: origins, evolution, consequences of conflict // Scientific Bulletin of the Lesya Ukrainka Volyn National University. Pp. 156-162.

УДК 373.5.016:94(100):94(410.1)''15/16''

Литвиновська Юлія,
студентка ННІ історії та філософії
СумДПУ імені А. С. Макаренка,
м.Суми, Україна

ВИВЧЕННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ АНГЛІЇ ЧАСІВ ПРАВЛІННЯ ЄЛИЗАВЕТИ I ТЮДОР В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ «ВСЕСВІТНЯ ІСТОРІЯ»

Стаття присвячена дослідженню методики викладання історії Англії часів Єлизавети I Тюдор в умовах сучасної середньої школи. В статті наголошено на найважливіших аспектах зовнішньої політики Єлизавети I, дано оцінку її зовнішньополітичній стратегії, вміщено найважливіші події, необхідні для засвоєння учнями на уроках всесвітньої історії.

Ключові слова: зовнішньополітична стратегія, епоха великих географічних відкриттів, Ост-Індійська компанія.

Литвиновская Ю.А. Изучение внешней политики Англии времени правления Елизаветы Тюдор в школьном курсе «Всемирная история». Статья посвящена исследованию методики преподавания истории Англии времен Елизаветы I Тюдор в условиях современной средней школы. В статье отмечены важнейшие аспекты внешней политики Елизаветы I, дана оценка её внешнеполитической стратегии, помещены важнейшие события, необходимые для усвоения учащимися на уроках всемирной истории.

Ключевые слова: внешнеполитическая стратегия, эпоха великих географических открытий, Ост-Индская компания.

Litvinovskaya Y.A. Studying the foreign policy of England during the reign of Elizabeth Tudor in the school course "World History". The article is devoted to the study of the teaching methods of the history of England of the times of Elizabeth I Tudor in modern high school. The article highlights the most important aspects of Elizabeth's foreign policy, assesses her foreign policy strategy, and places the most important events necessary for students to learn from the lessons of world history.

Key words: *foreign policy strategy, era of great geographical discoveries, East India Company.*

Постать королеви Єлизавети I Тюдор вже протягом багатьох століть привертає увагу багатьох дослідників, не втрачаючи своєї актуальності. Адже Єлизавета за період свого правління змогла зробити Англію найвпливовішою країною Європи, розпочавши будівництво грандіозної колоніальної імперії, а провівши ряд небачено сміливих для того часу реформ у внутрішній політиці зосередила у своїх руках абсолютну владу. Недаремно час правління Єлизавети називають «золотою добою», адже королева стабілізувала релігійну ситуацію в державі, сприяла розвитку економіки, централізованій владі, досягла небаченого впливу на міжнародній арені, знищивши «непереможну Армаду» та поклавши цим самим початок колоніальній могутності Англії. Єлизавета Тюдор до нині в англійській історіографії вважається прикладом ідеального монарха, адже постать Єлизавети поєднувала в собі сильного правителя, досвідченого дипломата, покровительки культури і мистецтва та вмілого маніпулятора, яка завжди доречно використовувала гнучкі та за необхідності жорсткі методи впливу задля утвердження могутності держави та її абсолютної влади в ній.

У історіографічній науці склалися різні трактування оцінки політики Єлизавети. Автори перших панегіриків на адресу Єлизавети — Фулк Гревилл і Вільям Кадмію написали історію її правління в перші десятиліття XVII століття. Проте дані праці носили не виключно історичний характер. Її образ був своєрідним контрастом для висвітлення політики королів-шотландців, спочатку Якова, а потім - Карла. Саме на в першій третині XVII століття, коли представники династії Стюартів виявилися справжнім розчаруванням, Єлизавету вирішили зробити — в докір їм і для науки їх спадкоємцям — зразком всіх монарших чеснот. У XIX столітті імперським історикам Великобританії теж був потрібний ідеальний персонаж, який міг би викликати почуття національної гордості і свідчити про велич монаршої влади, тоді ж знову постав образ ідеальної королеви, створений в XVII столітті. В соціально-економічному житті як і в попередню епоху, Англія отримувала хороший дохід від участі у міжнародній торгівлі вовною і тканинами. Уряд Єлизавети активно проводив політику протекціонізму. Королева заохочувала та підтримувала купецькі компанії, які були засновані в даний період [6, с.280]. Період правління Єлизавети Тюдор характеризується небувалим до того злетом авторитету Англії на зовнішньополітичній арені, причиною тому було посилення флоту та як наслідок епоха великих географічних відкриттів, що сприяло розквіту торгівлі та подальшому збагаченню Англії.

Зокрема, у 70-х рр. в торгово-колоніальній експансії Англії настав перелом. Англія почала організовувати експедиції в далекі країни. Були створені акціонерні компанії. З Африки почали привозити золото і слонову кістку. З 1562 р. почалась работоргівля. Були створені Московська компанія, Левантійська компанія, компанія для торгівлі на Балтійському узбережжі. В 1580 р. англійське купецтво одержало капітуляцію – право торгувати, сплативши мито у 5% в турецьких володіннях. Королева Єлизавета вклала у Левантійську компанію 40 тис. ф. ст. і одержала дохід у 300%. Потім ще 10 тис. на умовах 500% щорічного прибутку.

У 1600 р. у відповідності з Хартією королеви Єлизавети засновується Ост-Індійська компанія, що отримала монопольне право на торгівлю з Ост-Індією, включаючи право вести війну й укладати договори з країнами, розташованими в басейні Індійського океану. Для здійснення таких повноважень компанія мала тридцять великих кораблів і безліч малих. Ост-Індійська компанія була своєрідним королівством у королівстві, її чисті прибутки могли підніматися до 300% і вище і, зрозуміло, відмовлятися від такого очевидного доходу і в майбутньому англійці не збиралися. Але для цього необхідно було ґрунтовно потіснити португальців. Вправно граючи на протиріччях між Іраном і Португалією, британці об'єднали свої сили з персами і змусили португальців піти з Ормуза та деяких інших районів Аравійського півострова.

У кінці століття Англія, Франція і Голландія зробили спробу домовитися про спільне морське патрулювання Перської затоки для забезпечення свободи мореплавства.

В 1600 р. була організована Ост-Індійська компанія, яка поклала початок англійському пануванню в Індії. Торгівельні компанії знаходились в руках заможних купців, які завдяки монополіям даних їм короною, відтіснили від торгівлі середніх та дрібних купців. Ост-Індійська компанія — англійська приватна компанія з торгівлі з країнами Ост-Індії та Китаєм, яка існувала з 1600 по 1858 рр. [9, с.512]

Англійський уряд надав Ост-Індійській компанії право монопольної торгівлі з усіма країнами Індійського та Тихого океанів між Магеллановою протокою та мисом Доброї Надії. Діяльність компанії регулювалася хартією, яку видавав уряд. Остання періодично переглядалась і в умови діяльності компанії вносились поправки. Основним органом управління Ост-Індійської компанії були рада директорів, яка відіграла вирішальну роль, і збори акціонерів. Спираючись на урядову підтримку, Ост-Індійська компанія швидко розгорнула прибуткову міжнародну торгівлю. Суперниками англійської Ост-Індійської компанії були Португалія, голландська і французька Ост-Індійські компанії. Під час боротьби з конкурентами англійці спиралися на сітку укріплених факторій, з яких згодом вирости такі міста, як Мадрак, Бомбей, Калькутта. Для того, щоб закріпитись в Індії, компанія активно використовувала тактику підкупу та шантажу місцевої влади. З часом для розширення свого впливу англійці почали використовувати військову силу. Спочатку купецька компанія по торгівлі з Ост-Індією являла собою досить аморфну організацію, склад учасників якої був випадковим і непостійним. Європейські, і в тому числі англійські товари, спочатку не користувалися попитом на ринках Сходу, тому за товари доводилося платити золотом і сріблом [4, с.54].

Англійський уряд надав Ост-Індійській компанії право монопольної торгівлі з усіма країнами Індійського й Тихого океанів між Магеллановою протокою й мисом Доброї Надії.

Діяльність компанії регулювалася хартією, видаваної їй урядом на певний строк. Після його витікання хартія продовжувалася, але в умови діяльності компанії, як правило, вносилися корективи. Основними органами керування Ост-Індійської компанії були рада директорів і збори акціонерів. Вирішальну роль грала рада директорів, при якій пізніше була створена мережа спеціальних комітетів, що відповідали за окремі напрямки діяльності.

Суперниками англійської Ост-Індійської компанії були Португалія, голландська й французька Ост-Індійські компанії, приватні торговці-англійці, місцеві індійські володарі. У ході боротьби з ними англійська Ост-Індійська компанія опиралася на мережу укріплених факторій, з яких згодом вирости такі міста, як Мадрас, Бомбей, Калькутта. Для того, щоб закріпитися в Індії, компанія активно застосовувала тактику підкупу й шантажу місцевої влади.

Також для зовнішньої політики тогочасної Англії характерні зміни у відносинах з Шотландією та Іспанією. Першочерговою метою королеви Єлизавети в Шотландії було чинити опір французькому впливу. Вона боялась вторгнення французьких військ до Англії та утвердження на престолі Англії католицької Марії Стюарт, яку підтримувала значна частина папської Європи. Марія, королева Шотландії, стала однією з найдошкульніших суперників Єлизавети, зрештою провокуючи свою ж страту.

Єлизавету переконали ввести війська в Шотландію на допомогу тамтешнім протестантським повстанцям, і хоч кампанія була марною, Единбурзький договір, підписаний незадовго опісля війни в липні 1560 року, поклав край французькій загрозі з Шотландії. Коли Марія повернулася в Шотландію 1561 року, щоб взяти владу в свої руки, країною уже правила рада протестантських дворян, і була заснована протестантська Церква Шотландії. Марія відмовилась ратифікувати договір [4, с. 52].

Єлизавета образила Марію, пропонуючи їй в чоловіки свого власного залицяльника Роберта Дадлі. Натомість, 1565 року, Марія вийшла заміж за Генрі Стюарта, лорда Дарнлі, самопроголошеного претендента на англійський престол. Дарнлі різко втратив популярність у Шотландії, а потім згнівбив себе вбивством італійського секретаря Марії Девіда Річчіо. У лютому 1567 Дарнлі був убитий змовниками. Незабаром, 15 травня 1567 року, Марія вийшла заміж за Ботвелла, провокуючи підозри про те, що вона брала участь у змові проти свого чоловіка. Ці події прискорили падіння Марії та її ув'язнення в замку Лох-Левен. Шотландські дворяни змусили її відректись від престолу на користь сина, Джеймса, народженого 1566 року. Джеймса забрали у замок Стерлінг, щоб виховати його протестантом. Марія втекла з Лох-Левена 1568 року, але після ще одної поразки, перейшла кордон в Англію, сподіваючись на підтримку Єлизавети. Єлизавета інстинктивно захотіла відновити свою побратимку-королеву на троні, але її радники переконали її не чинити квапливих дій. Єлизавета не стала витрачати англійські армії в Шотландії і не відіслала Марію у Францію до католицьких ворогів Англії, а затримала Марію в Англії, де вона провела наступні 19 років в ув'язненні.

Бунтарі швидко почали будувати плани щодо визволення Марії. 1569 року заколотники Північного повстання хотіли одружити її з Томасом Говардом. Єлизавета, після періоду вагання, втратила герцога Норфолка за державну зраду. Папа Пій V видав буллу 1570 року, оголошуючи Єлизавету еретиком, і звільнив її підданих від будь-якого підданства. Це надало англійським католикам стимулу вважати Марію Стюарт справжньою королевою Англії. Можливо Марія не знала про всі католицькі інтриги, але її роль у змові Рідольфі 1571 року та змові Бєбінгтона 1586 року спонукали голову контррозвідки Єлизавети сера Френсіса Волсінгема та королівську раду старанно зібрати достатньо доказів проти Марії. Спочатку Єлизавета відмовлялась видавати указ про страту Марії. З кінця 1586 року Єлизавету переконали санкціювати суд та страту Марії на підставі листів, написаних нею під час змови Бєбінгтона. 8 лютого 1587 голова Марії була стята в замку Фотерінгей в Нортгемптонширі. Їй було 44 роки [8, с. 32].

Після катастрофи з окупацією та втратою Гавра в 1562-1563 роках Єлизавета уникала військових експедицій на континенті аж до 1585, коли вона послала англійську армію на підмогу протестантським голландським повстанцям проти Філіпа II. У грудні 1584 року союз між Філіпом II і французькою Католицькою лігою в Жуанвілі перешкодив братові Анжу Генріху III ефективно запобігти іспанському впливу в Нідерландах. Це також розширило іспанський вплив вздовж французького узбережжя Ла Маншу, де переважала Католицька ліга, та залишило англійські позиції уразливими. Облога Антверпена 1585 року герцогом Парми змусила англійців та нідерландців активніше протистояти ворогам. Як наслідок, Єлизавета підписала Нонсачський договір, обіцяючи голландцям військову допомогу. Ця домовленість розпочала Англо-іспанську війну, яка тривала до підписання Лондонського договору 1604 року.

Експедицію очолив її колишній фаворит Роберт Дадлі. Насправді, план Єлизавети полягав у неактивній допомозі Нідерландам, доки Англія підписуватиме таємний мир з Іспанією. Королева наказала Дадлі та його армії уникати сутичок з іспанцями. Всупереч вказівкам граф Лестер прийняв посаду генерал-губернатора Нідерландів, запропоновану йому Генеральними штатами. Посли Єлизавети, прибувши в Нідерланди привселюдно розкритикували дії Лестера перед Державною радою. Фінансування кампанії скоротилось, Лестер продовжував проявляти свої вади в ролі полководця, англійські та голландські дипломати не погоджувались у переговорах, і їхні цілі дедалі більше розбігались. Роберт Дадлі подав у відставку в грудні 1587 року.

За цей час, у 1585-1587, Сер Френсіс Дрейк зі своїм флотом організував масштабну подорож на Карибські острови проти іспанських кораблів та портів. Дрейк успішно взяв Кадіс і знищив військовий флот, який Іспанія мала намір використати для атаки на Єлизавету. Філіп II вирішив напасти на Англію.

12 листопада 1588 Іспанська Армада взяла курс на Ла-Манш, плануючи вторгнення під проводом герцога Парми в південно-східну Англію з Нідерландів. План провалився через низку прорахунків, невдач та через атаку англійських вогнесуден 29 липня поблизу від Гравеліна. Переможені залишки Армади відступили до Іспанії, зазнавши катастрофічних втрат коло узбережжя Ірландії. 8 серпня Єлизавета зібрала в Тілбері, Ессекс, армію на чолі з графом Лестерським для захисту Англії в разі висадки католиків. Одягнена в срібний панцир та білу сукню, верхи на білому коні, королева звернулася до військових з однією зі своїх найвідоміших промов. Коли вторгнення не відбулось, країна зраділа. Святкування при вході Єлизавети в Собор Святого Павла на подячний молебень було так ж грандіозне як під час її коронації. Поразка Армади стала могутньою пропагандистською перемогою для Єлизавети та протестантської Англії. Все ж, ця перемога не була ключовим моментом війни, яка тривала ще довго і часто розгорталась на користь Іспанії. Нідерланди досі були під іспанським контролем, і загроза вторгнення ще нависала. Сер Волтер Релі твердив після Єлизаветиної смерті, що її обережність перешкоджала успіху війни з Іспанією. Хоча деякі історики критикують Єлизавету на тих же підставах, вердикт Релі частіше вважають несправедливим. Єлизавета мала достатньо вагомих причин не довіряти своїм генералам[9, с.36].

З тогочасною Росією Єлизавета продовжила дипломатичні відносини, які були започатковані її покійним братом з Московським царством. Вона часто дружньо переписувалась з Іваном Грозним, хоч царя нерідко дратувало те, що Єлизавета зосереджувалась на торгівлі, а не на можливості військового альянсу. Одного разу Іван навіть запропонував їй вийти за нього заміж, а під кінець свого правління попросив у королеви притулок в Англії, в разі якщо його влада опинилася б в небезпеці. Після смерті Івана його недосвідчений син Федір Іванович успадкував трон. На відміну від свого батька, Федір не був зацікавлений в ексклюзивній торгівлі з Англією. Він оголосив своє царство відкритим для всіх іноземців, і відправив додому англійського посла. Єлизавета відправила нового посла, доктора Джайлза Флетчера, з місією переконати регента Бориса Годунова переглянути царську позицію. Переговори провалилися, коли Флетчер привітав Федора зі зверненням, в якому посол опустив два з його титулів. Єлизавета запропонувала альянс, хоч сама відмовила в такій пропозиції Івану, але Федір категорично відкинув проект[6, с.106].

Таким чином, незважаючи на, переважно, оборонну зовнішню політику Єлизавети, її правління підняло статус Англії за кордоном. «Вона всього лише жінка, повелителька тільки половини острова», — дивувався папа Сікст V, — «і все ж вона примушує Іспанію, Францію, Священну Римську Імперію й усіх інших боятися себе» [7, с.306]. При Єлизаветі народ отримав нову впевненість у собі й почуття суверенітету, оскільки католицький світ розпадався. Єлизавета була першою з Тюдорів, хто визнав, що монарх керує завдяки народній згоді. Тому вона завжди працювала з парламентом, і її радники завжди могли їй казати правду: стиль правління, який відкинули її наступники — Стюарти. Деякі історики називають її щасливою: вона вважала, що Бог її захищає. Пишаючись тим, що вона «просто англійка», Єлизавета вірила у Бога, чесну пораду і любов своїх підданих заради успіху її правління.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бартон Е. Повсякденне життя англійців в епоху Шекспіра. Москва: Молодая гвардия, 2005. 418 с.
2. Блек Дж. Історія Британських островів. Санкт-Петербург: Євразія, 2008. 644 с.
3. Грацианский Н.П. Хрестоматія з історії середніх віків. Москва: Державне навчально-педагогічне видавництво міністерства освіти РФСР, 1950. 347 с.
4. Грегори Ф. Таємниця Марії Кривавої. Москва: АСТ, 2007. 301 с.
5. Деніел К. Англія. Історія країни. Москва: Ексмо, 2007. 494 с.
6. Левін Г.Р. Нариси історії Англії. Середні віки та новий час. Москва: Державне навчально-педагогічне видавництво міністерства освіти РФСР, 1959. 425 с.
7. Фаган Г. Оголений меч. Епізоди з історії Англії. Москва: Видавництво іноземної літератури, 1962. 340 с.
8. Холт В. Шлях на ешафот. Тула: Сантакс-Пресс, 2003. 297 с.
9. Ченей Э. Аграрний переворот в Англії в XVI в. по свідельству сучасників. СПб., 1899. 440с.

REFERENCES

1. Barton E. Everyday life of the British in the Shakespeare era. Moscow: Young Guard, 2005. 418 p.
2. Black J. History of the British Isles. St. Petersburg: Eurasia, 2008. 644 p.
3. Graziansky NP Reader on Middle Ages History. Moscow: State Educational and Pedagogical Publishing House of the Ministry of Education of the RSFSR, 1950. 347 p.
4. Gregory F. The Mystery of Mary Bloody. Moscow: AST, 2007. 301 p.
5. Daniel K. England. History of the country. Moscow: Exmo, 2007. 494 p.
6. Levin G.R. Essays on the history of England. Middle Ages and Modern Times. Moscow: State Educational and Pedagogical Publishing House of the Ministry of Education of the RSFSR, 1959. 425 p.
7. Fagan G. The Naked Sword. Episodes from the History of England. Moscow: Publishers of Foreign Literature, 1962. 340 p.

8. Holt V. The path to the scaffold. Tula: Santax Press, 2003. 297 p.

9. Chennai E. Agrarian revolution in England in the XVI century. according to the contemporaries. St. Petersburg, 1899. 440s.

УДК 004:37

Загребельна Ніна,
канд. істор. н., доцент
кафедри методики навчання суспільних дисциплін
і гендерної освіти факультету історичної освіти
Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова,
Вишнівський Дмитро,
студент магістратури
історичного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова,
м. Київ, Україна,

МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕНІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ У 10 КЛАСІ НА ПРИКЛАДІ ТЕМИ: «УКРАЇНА В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ»

Стаття присвячена проблемам розвитку і впровадження сервісів хмарних технологій у навчальний процес. Висвітлено головні поняття інформаційно-комунікаційних технологій, хмарних сервісів та методика їх використання при вивченні історії України

Ключові слова: освіта; хмарні технології; хмарні сервіси; інформаційні технології.

Загребельна Н.И., Вишнеvский Д.В. Методика использования облачных технологий при изучении истории Украины в 10 классе на примере темы: «Украина в годы Второй мировой войны» Стаття присвячена проблемам розвитку і впровадження сервісів хмарних технологій у навчальний процес. Освітлено основні поняття інформаційно-комунікаційних технологій, хмарних сервісів і методика їх використання при вивченні історії України

Ключевые слова: образование; облачные технологии; облачные сервисы; информационные технологии

Zagrebelna N.I., Vyshnivskyi D.B. Theory of operation of cloud technologies in studies of the History of Ukraine in the 10th form using the example of: «Ukraine in the years of the Second World War»

The article is concerned with the problems of development and implementation of cloud technology services in the educational process. There are described the main concepts of information and communication technologies, cloud services and methods of their use in studying the history of Ukraine.

Key words: cloud technologies; cloud services; Information Technology; education.

Наше життя на різних рівнях та у різних сферах заповнене комп'ютерними технологіями. Сучасна молодь постійно перебуває у контакті з ними. Це обумовлює освітні завдання: адекватно реагувати на виклики сучасного світу та уже звичного порядку речей і прагнення до фільтрування та модернізації старого, а також створення нового. Таким новим для сфери освіти стають хмарні технології з їхніми можливостями широкого впровадження. Сучасна українська освіта має стати модератором впровадження новітніх технологій, задаючи тренди сучасного розвитку освітнього процесу. Це важливо, бо кожна молода людина, навчаючись у закладах загальної середньої освіти, має здобути практичні компетентності, які б забезпечили їй конкурентоздатність у сучасному світі високорозвинутих технологій та мати можливості ефективно у ньому взаємодіяти.

Однак, стан освіти в Україні засвідчує про її не підготовленість до викликів технологічного суспільства. Пануючі підходи у сучасній українській освіті не відповідають вимогам сучасного інформаційного суспільства як у широкому плані, так і у вузькому, т.б. задовольняти потреби ринку праці. Окрім високоморальної та професійної особистості, вони потребують також модернову, здатну до практичної діяльності у новій парадигмі світу, гнучку до стрімких змін. У наслідок цього одним із актуальних питань залишається впровадження новітніх технологій в освітній процес. На сучасному етапі одними з яких і є хмарні технології, які допомагають змінити навчальне середовище, зродити освітній процес більш різноманітним та практично значимим для широкого кола здобувачів освітніх послуг. Проблема хмарних технологій, незважаючи на наявний масив досліджень, ще потребує своєї подальшої розробки, зокрема щодо їх застосування при вивченні історії України в закладах загальної середньої освіти. Проте, теоретичні питання з проблеми знайшли своє висвітлення у ряді досліджень. Так, В. Биков у праці «Технологія хмарних обчислень» [3] розкрив важливість впровадження в освітній простір засобів ІКТ; С. Литвинова у праці «Хмарні технології в управлінні дошкільним навчальним закладом» [7] розкриває роль хмарних засобів в управлінні освітніми процесами; М. Жалдак у праці «Комп'ютер на уроках математики» [6] досліджує питання комп'ютеризації навчального процесу. Проблемі використання хмарних обчислень для організації тестування присвячено дослідження Н. Морзе та О. Кузьминської «Педагогічні аспекти використання хмарних обчислень» [8]; створенню освітніх ресурсів у середовищі moodle на основі хмарної технології приділяють увагу у своїй роботі